
Slavný kardiolog má ve své DNA hudbu

Slavný kardiolog má ve své DNA hudbu

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

15.10.2012 Hospodářské noviny Strana 16 Rozhovor, autor: Julie daňková
Profil

Srdci, vysílajícímu život do lidského těla, věnoval Eugen Braunwald celou svou kariéru. Právě za jeho přínos světové kardiologii udělila třiaosmdesátiletému profesorovi Univerzita Karlova čestný doktorát. Ten se návštěvou Prahy přiblížil svému rodišti, Vídni, kde se 15. srpna 1929 narodil.

Jeho rodiče byli Židé a seznámili se díky častým návštěvám vídeňské Státní opery. Oba pocházeli z chudších poměrů, a tak se obvykle tísnil v prostoru, který byl vyhrazen posluchačům s lístky na stání. „Jednou se můj otec odvážil zeptat mé matky, zda s ním půjde na kávu. Ona šla a díky tomu jsem teď tady. Proto říkám, že klasická hudba je součástí mé DNA,“ tvrdí Braunwald, jehož dětství změnilo připojení Rakouska k nacistickému Německu v roce 1938.

Jedenáctiletý Braunwald byl jako židovské dítě vyhozen ze školy a jeho otci hrozilo povolání do „pracovního“ tábora. Tehdy jeho rodina uprchla až do New Yorku. Braunwaldovi se za oceánem podařilo dostat na lékařskou fakultu University of New York, což byl podle jeho slov nejdůležitější den jeho profesního života, kdy z něj spadlo veškeré napětí. V letech 1958-1968 byl ředitelem kardiologické sekce US National Heart and Lung Institute. Poté v období 1968-1972 založil a vedl Department of Medicine na univerzitě v kalifornském San Diegu. Nejvýznamnější období jeho profesní dráhy se pojí s harvardskou lékařskou fakultou v Bostonu, kde působil do roku 1996.

Na začátku své vědecké kariéry se věnoval vrozeným vadám srdce, kontraktibilitě myokardu a hemodynamice. Posléze svůj hlavní zájem soustředil na akutní infarkt myokardu. Podle amerického lékaře Douglase Vaughana, který byl na konci osmdesátých let členem jeho výzkumného týmu, se Braunwald zasloužil o to, že dnes po infarktu myokardu do měsíce umírá pouhých pět procent pacientů. Ještě před pětadvaceti lety přitom do měsíce po infarktu umíralo pětadvacet procent postižených.

Braunwaldův výzkum jasně prokázal přínos pro kardiologickou praxi. „Vědecké poznání je jako řetěz. Bez základního výzkumu by ten klinický nemohl existovat, ale bez klinického bychom zase nemohli najít nejlepší způsob léčby,“ míní profesor.

Podle něj musí současná kardiologie reagovat na nárůst revolučních poznatků o genetice člověka. „Hlavní úloha kardiologů teď bude spočívat v interpretování genetické informace pacienta. Mohou z ní odvodit individualizovaný plán prevence proti kardiovaskulárním chorobám pro každého pacienta,“ míní Braunwald, který tak nyní usilovně pracuje na tom, aby se pacienti do jeho ordinace vůbec nemuseli dostat.